

TRENDY

Zpravodaj o trendech nejen ze světa vozíčkářů

11/2017

Nic moc nepotřebuju, jenom napít a vyčůrat

Marcel Dufek, jinak též Máca, se narodil 24. 1. 1976 v Pelhřimově. Byla mu diagnostikována diskinetická kvadruspastická forma dětské mozkové obrny, spojená s těžkou vadou řeči. Mentálně je přitom naprosto zdrav.

Za komunismu se integraci lidí s těžkým postižením moc nefandilo, ale Máca měl naštěstí hodnou maminku a ta ho nedala. Díky ní nemusel trávit život v ústavu sociální péče. V roce 1982 byl „osvobozen“ od povinné školní docházky a až do roku 2006 trávil většinu času buď doma, nebo ve školce, kde byla jeho maminka zaměstnána.

Skoro třicetiletý Máca se ale ve školce necítil moc dobře. Lidé zhruba v jeho věku vodili do školky své děti a on přemýšlel nad tím, že nikdy mít žádné nebude. Jednoho krásného dne ale Máca uviděl svou příležitost a dokázal se jí chopit. Kolem plotu školky totiž procházel ředitel Jedličkova ústavu Antonín Herrman. Máca ho oslovil a přímo na místě, přes plot oddělující chodník od školky, se dohodli na spolupráci. Máca si tak v letech 2006-2007 doplnil základní vzdělání a naučil se číst.

Pomalu začínal přemýšlet, jak být co nejvíce samostatný, jak toho co nejvíce zažít. Pomocí občanského sdružení Duha si podal inzerát, který zněl zhruba takto: „Ahoj, hledám někoho, kdo by mě občas někam vzal. Nic moc nepotřebuju, jenom napít a vyčůrat. Je mi 30 let a jmenuju se Marcel Dufek.“

Začali se hlásit první dobrovolníci a asistenti a Máca hledal možnosti, jak by mohl samostatně bydlet. Nebylo to snadné, ale přes omyly a neúspěchy nakonec Marcel Dufek žije za pomoci asistentů nezávislým životem v samostatném bytě v pražských Strašnicích.

Proč o tom píšu? Protože 17. 11. je výročí Sametové revoluce a pádu komunismu. A tento příběh vypovídá o tom, že i když by mohlo být nepochybně lépe, tak možnosti tu jsou, nejen pro lidi s postižením, určitě větší, než před listopadem 1989.

Informace převzaty z webu hnutimacou.cz

Ivo Buček

Okénko z poradny

Informace ke změnám výplaty příspěvku na mobilitu

V souvislosti se schválením novely zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek pro osoby se zdravotním postižením, dojde od ledna 2018 ke zvýšení příspěvku na mobilitu ze současných 400,- Kč na 550,- Kč/měsíčně.

V průběhu listopadu 2017 budou všichni příjemci příspěvku na mobilitu obeznámeni dopisem ze strany Úřadu práce o zvýšení tohoto příspěvku. Ke zvýšení příspěvku dojde automaticky a příjemce nemusí žádat o jeho zvýšení.

Vzhledem k tomu, že se jedná o dávku, která je vyplácena zpětně, v lednu 2018 obdrží příjemce ještě příspěvek ve výši 400,- Kč (za prosinec 2017) a v únoru příspěvek na mobilitu již ve výši 550,- Kč (za leden 2018).

zdroj: www.vozejkov.cz

Novinka na trhu překonávání schodišťových bariér – plošina STRATOS

Na trhu existuje řada firem, které jsou schopné důmyslně bariéru schodů překonat různými pomůckami. ALTECH, ryze česká firma, přináší letos na trh absolutní novinku – šikmou schodišťovou plošinu STRATOS. Jde o samoobslužné zařízení, tudíž je klient plně samostatný a nevyžaduje asistenci a přítomnost nikoho dalšího.

Součástí dodávky jsou dva dálkové ovladače ve spodní i horní stanici, pomocí kterých si ji klient může přivolat, sklopit/rozložit a také zabudovaný LCD displej, který zobrazuje aktuální stav plošiny.

Plošina ve složeném stavu zabírá minimum místa. Samozřejmostí je vysoká úroveň bezpečnosti a maximální míra uživatelského komfortu a právě z tohoto důvodu je vhodná do všech typů domů a budov v soukromém i veřejném sektoru.

Plošinu je možné zkonstruovat pro vícero zastávek, různé sklony a délky schodišť. Na přání je možnost vyrobit plošinu v různobarevném provedení, či doplnit ji sklopnou čalouněnou sedačkou. STRATOS je napájen bateriemi s možností jejich dobíjení v každé zastávce. Nespornou výhodou je také rychlost dodání.

Zdroj: www.vozickar.com

Záchranku volejte přes aplikaci. Pomoc je rychlejší než při volání na 155

Aplikace záchranka v žádném případě nemá za cíl nahradit obvyklou tísňovou linku 155, slouží jako prostředek k ulehčení práce záchranářů. A to zejména při nehodách mimo obydlené oblasti, ve městech totiž většinou postačí jako záchytný bod nahlásit evidenční číslo lampy veřejného osvětlení.

Překážkou v ostrém nasazení aplikace byly především informační systémy jednotlivých dispečinků ZZS. Každý hovor uskutečněný přes Záchranku je na dispečinku doprovázen specifickým akustickým upozorněním, operátor jej přijímá standardně jako běžné nouzové volání na linku 155. Hovor z aplikace je ovšem na monitoru barevně odlišen, operátor má navíc po jeho přijetí okamžitě k dispozici jak základní informace o volajícím (jméno a telefonní číslo), tak lokalizační údaje a případně i informace o zdravotním stavu. Mezi základní informace patří také údaj o stavu baterie telefonu volajícího.

Funkčnost aplikace lze i vyzkoušet. K vyzkoušení využijte testovací mód, příslušné tlačítko se nachází v levém horním rohu hlavní obrazovky. Po třísekundovém držení „SOS“ tlačítka se zobrazí možnost zrušení hovoru během pětisekundového limitu. Aplikace se po ukončení testu automaticky přepne zpět do běžného režimu.

Není-li příchozí tísňové volání z jakéhokoli důvodu uskutečněno, pak operátoři dispečinku na dané číslo zpětně volají. A to i v případě, že byl hovor uskutečněn omylem. Volající by tak, i když se zmýlil, měl hovor přijmout a situaci objasnit. Pokud totiž volající na zpětné volání nereaguje, pak operátor na příslušné souřadnice vyšle sanitku. Lze tak předejít zbytečnému výjezdu posádky.

Uživatelé jsou v aplikaci k dispozici jak interaktivní návod první pomoci, tak jednotlivé postupy k poskytnutí pomoci v konkrétních situacích (např. bezvědomí, popáleniny, úraz elektrickým proudem). Součástí je i možnost zobrazení aktuální polohy na mapě či například seznam a lokalizace nemocnic/pohotovostí či defibrilátorů.

Záchranka je v současnosti lokalizována pouze na Českou republiku, což omezuje její použití, ale ještě do konce roku 2017 má být podle Maleňáka v provozu i rakouská mutace 144Notruf. Jednání o nasazení aplikace pak v současnosti probíhají také na Slovensku.

Zdroj: www.mobil.idnes.cz

Jak je to s příspěvky zdravotní pojišťovny na lázně?

Zdravotní pojišťovna klientům u komplexní lázeňské péče může hradit veškeré náklady na vyšetření a léčení, dále stravu a ubytování ve standardní úrovni a také dopravu. To u pacientů, jejichž zdravotní stav neumožňuje přepravu běžným způsobem bez použití zdravotní dopravní služby.

Zdravotní pojišťovna naopak nepřispívá na poplatek za lázeňský pobyt, který náleží obci, kde se lázeňské zařízení nachází. Ten musíte platit podle zákona o místních poplatcích (max. 15 Kč/den). „Výjimku tvoří osoby nevidomé, bezmocné a osoby s těžkým zdravotním postižením, které jsou držiteli průkazu ZTP/P a jejich průvodci, dále osoby mladší 18 let a starší 70 let,“ vysvětlil Oldřich Tichý, mluvčí Všeobecné zdravotní pojišťovny.

Stejně tak si ze svého budete platit i případný příplatek za kategorii pavilonu, tedy nadstandardní ubytování. Jeho využití je ale vždy záležitostí dohody mezi poskytovatelem a pojištěncem.

zdroj: www.mesec.cz

Evropský parlament schválil lepší přístup zdravotně postižených ke službám v EU

Zdravotně postižení, kterých je nyní v Evropské unii přes 80 milionů, by měli mít během několika let lepší přístup k více službám a výrobkům. Europoslanci ve Štrasburku schválili návrh, podle něhož by měli výrobci a poskytovatelé služeb zajistit, aby například chytré mobilní telefony, počítačové programy nebo audiovizuální či bankovní služby byly přístupné i zdravotně postiženým.

Zatím je například jen velmi málo televizních pořadů, které jsou opatřeny titulky pro neslyšící či audiopopisem pro nevidomé.

Nová směrnice bude právně závazná. Nyní ale ještě bude předmětem takzvaného dialogu, tedy dalšího jednání mezi zástupci EP, Evropské komise a Rady ministrů. Pak ji musejí schválit členské země. Debata se vede také o lhůtu, do kdy budou muset národní státy tuto směrnici implementovat do své národní legislativy.

zdroj: www.zdravieuro.cz

Česká firma získala cenu za endoprotézy, které s pacienty rostou

Za endoprotézy stehenní kosti pro děti, které s pacientem dokáží růst, dostala firma Beznoska ocenění Technologické agentury ČR. Vyvinuté endoprotézy stehenní kosti v

současnosti užívají v Česku dva dětské pacienti. Endoprotézou se nahrazuje kolenní kloub a část stehenní kosti především u nádorových onemocnění.

zdroj: www.invarena.cz

„Dobrý den, tady je váš Anděl na drátě“

Komplexní dohledová a asistenční služba pro seniory „Anděl na drátě“ odstartovala 1. října, právě na Mezinárodní den seniorů. Sídli v Mělčanech, ale pomáhá všude.

Služba nabízí 24 hodin denně asistenční a tísňovou linku, linku důvěry a zároveň i poradnu chránící seniory před nekalými praktikami. Provozují ji osoby se zdravotním postižením. Komunikátor ve formě přívěšku na krk nebo hodinek má vlastní SIM kartu, GPS lokátor a speciální čidlo, které dokáže okamžitě rozpoznat nestandardní situaci, například pád nebo nehybnost. Zařízení zároveň slouží jako mobilní telefon. V budoucnu by mohly službu hradit zdravotní pojišťovny.

zdroj: www.hradeckydenik.cz

Němci našli způsob, jak usnadnit vozíčkářům život. Systém je dostupný i pro Škodovky

Řidiči, kteří jsou upoutáni na invalidní vozík, musejí vedle ručního řízení vozidla řešit také složité nakládání vozíků. Německá firma našla způsob, jak uskladnění velmi zjednodušit. Toto řešení se jmenuje Ladeboy S2 a je dostupné pro bezpočet modelů, mimo jiné i pro Fabie první a druhé generace, Octavii II, Roomster i Superb II. Problém ale nebude instalace ani do novějších verzí.

Aniž by to bylo navenek jakkoliv vidět, jsou zadní boční dveře elektricky posuvné a nakládání složeného invalidního vozíku na místo zadních sedadel obstarává elektricky ovládané rameno. O zadní sedadla však vůz nepřijde úplně – zůstane místo za spolujezdcem, které od vozíku dělí pevná přepážka.

Společnost Rausch Technik GmbH se však nezabývá pouze systémy pro manipulaci se skládacími vozíky, umí vyrobit i zařízení pro nakládání těžkých, elektricky poháněných vozíků.

zdroj: www.Auto.cz

Martina Brožová

Můj příběh

Jmenuji se Kateřina Cuřínová, je mi 31 let. Jsem samostatná, cílevědomá, mladá slečna, která je po onemocnění dětskou mozkovou obrnou, kvadruspastickou formou, odkázána na elektrický vozík.

Přes týden jsem ubytovaná již několik let v Jedličkově ústavu na internátě a každé ráno dojíždím do střední školy Aloyse Klára v Praze. Studium mě velice baví. Snažím se získat co nejlepší vzdělání, které by mi umožnilo najít si dobré a pro mě vhodné zaměstnání, díky kterému bych mohla být i finančně nezávislá.

Odpoledne docházím do Sportovního klubu Jedličkova ústavu, za který závodně hraji a reprezentuji už devátým rokem Českou republiku v boccie. V tomto roce jsem navíc začala

závodit v atletice v hodu kuželkou. Loňský rok se mi podařilo kvalifikovat se na paralympijské hry do Ria de Janeiro. Z toho, že jsem mohla reprezentovat Českou republiku na těchto hrách, jsem měla velkou radost. Skončila jsem zde na dvanáctém místě.

V minulém roce se mi rovněž podařilo absolvovat kurz počítačových dovedností a získat příslušný certifikát. Následně jsem si našla brigádu v obecně prospěšné společnosti Polovina nebe jakožto lektorka ovládání počítače hlasem.

Díky mému aktivnímu životu potřebuji výraznou pomoc od asistentů i okolí při běžných činnostech, studiu, práci i koníčcích a to až okolo 15 hodin denně. Bez této dopomoci bych byla schopna jen velmi obtížně fungovat a nemohla bych žít v rámci mých možností normálním a kvalitním životem.

Jedna hodina osobní asistence mě přes pracovní týden stojí 130 Kč. Jsem ji nucena mimo Jedličkův ústav využívat při běžných činnostech, jako je např. pomoc s každodenní hygienou, přesuny, dále pomoc s vařením a úklidem, cestováním, vyřizováním na úřadech, doprovodem na rehabilitaci a mé sportovní aktivity.

Moc bych si přála bydlet v Praze a být samostatná a finančně nezávislá. V mé rodné Olomouci prakticky není možnost bydlení s asistenční službou – zatímco v Praze mám spoustu přátel, sportovní zázemí a mohla bych si zde najít i dobré zaměstnání přizpůsobené mému handicapu. Jelikož je pravděpodobné, že příští rok budu muset Domov mládeže při Jedličkově ústavu opustit a dát přednost dalším zájemcům, chystám se podat žádost do programu Samostatné bydlení v Jedličkově ústavu a ještě více se osamostatnit. Zde je však možný pobyt pouze na jeden rok.

Bydlení v Praze se přitom snažím získat již několik let. Bohužel jsem narazila pouze na dva typy pobytových služeb chráněné bydlení - Diakonie církve bratrské a Domov pro osoby se zdravotním postižením - Setkání, které mi nedovolují žít aktivně a plnohodnotně a kde bych

musela vynaložit téměř všechny finanční prostředky pouze na bydlení. Nezbyly by mi žádné finance na jídlo, oblečení, asistenční služby a sportovní aktivity, které dávají mému životu smysl.

Další, a pro mě asi nejpříjemnější možností je byt s asistenční službou Petýrkova v Praze, o který bych měla velký zájem, protože je zde k dispozici 24 hodinová asistenční služba. To by mi umožnilo řídit si svůj život podle sebe a podle svých časových možností. Teď jsem ve fázi, kdy mám podanou žádost o výjimku, abych nemusela mít trvalé bydliště v Praze. Ale vzhledem k tomu, že v bytech na Petýrkově dávají u přidělování nových bytů přednost právě lidem s trvalým bydlištěm na území Prahy, pravděpodobnost, že byt přiřadí zrovna mně, je velmi malá. V Praze bych se sice ráda přihlásila k trvalému bydlišti, ale jednoduše nemám ke komu. Navíc mi tato možnost přijde krajním řešením kvůli zákonu, který to údajně nepovoluje.

Proto se obracím s důvěrou na Vás, protože vím, že média mají možnost posunout neřešitelné věci správným směrem. Současný systém je bohužel nastaven takto: Odklidit někam postižené lidi, aby "nezlobili" a současně, aby nebyli na obtíž, případně aby to vypadalo, že je o ně postaráno. Ale víc ne. Nejsem zdaleka sama, kdo se snaží žít aktivní život, a ač se snažíme, nejsme schopni v takovémto systému obstát. A pokud stát nabízí pomoc formou dotování služeb, tak jsme vlastně odkázáni na unifikovanou pomoc bez ohledu na skutečné individuální potřeby, což vede k omezení aktivit nebo placení nekonečných částek za asistenci.

Mé webové stránky: www.boccia.tode.cz

Předem děkuji za Vaši pomoc.

S pozdravem,

Kateřina Cuřínová

Další filmy o vozíčkářích

Když jsem minule psal o filmech o vozíčkářích, zjistil jsem, že jich vůbec není málo a problematiku života s tělesným postižením pojímají opravdu z různých úhlů pohledu.

Maďarský film Takoví normální vozíčkáři (v originále Tiszta Szívvel) je o mladých mužích na kolečkových křeslech, kteří se rozhodli vstoupit do služeb mafie a vydělávají si coby nájemní zabijáci. Jaký je rozdíl mezi útekem před policií ve sportovním autě a na sportovním vozíku? Jak si vozíčkář poradí se zpětným rázem při výstřelu z dlouhé palné zbraně? I na tyto otázky odpoví černá komedie režiséra Attily Tilla, který v něm čerpal ze své dobrovolnické činnosti s lidmi na vozíku a do hlavních rolí filmu neobsadil profesionální herce, ale lidi s tělesným postižením.

Životopisný film Teorie všeho ukazuje jaké to je, když člověk, který do svého brilantního mozku dokáže pojmout fungování celého vesmíru, nemůže ovládat vlastní tělo. Jedná se samozřejmě o Stephena Hawkinga, nejinteligentnějšího člověka na světě. Možná bych v tomto snímku uvítal trochu více kvantové fyziky a o něco méně lásky, ale to je jenom můj názor.

Od černé komedie a životopisného snímku se přesunme k dokumentům. V posledních letech vznikly dva filmy zabývající se sexuálním životem lidí s tělesným postižením. Čtenářům zpravodaje bude zřejmě dobře známý snímek režisérky Dagmar Smržové – Miluj

mě, jestli to dokážeš. Skrze příběhy tří mužů ukazuje, jak hledají sexuální zážitky lidé s postižením a zabývá se také začátky sexuální asistence pro lidi s postižením v České republice. Druhým dokumentem, který se zabývá tímto tématem, je španělský film z roku 2015, nazvaný Yes, we fuck! Film se zabývá tím, co napovídá jeho název (který si jistě dokážete přeložit sami), totiž sexuálním životem lidí s hendikepem. Podle anotace to vypadá, že scénář filmu je podobný, jako u Miluj mě, jestli to dokážeš. Pokud tedy chcete porovnat, jak to mají v sexuálním životě lidé v České republice a ve Španělsku, toto je správná volba.

Ivo Buček

4. Blondátá demoliční četa, aneb jak pokračujeme na jižní Moravě v zabydlování

Jestli budete mít dojem určité asymetrie při pohledu na mou postavu, nemáte nic s očima. Je to z toho, jak jsem převážně pravou rukou do všeho mlátila kladivem. Až ke konci pracovního dne, když jsem si uvědomila, že po 2 dnech této práce možná nebudu schopná v preferované horní končetině udržet ani tužku, jala jsem se trénovat opačnou mozkovou hemisféru a přehodila nástroj do méně šikovné, ale i méně unavené paže. Práci jsem odvedla stejnou, ale za delší čas. Kupodivu však bez tolika břinknutí se do ukazováčku.

Pokud se vám bude zdát, že mám větší levé stehno, je to opět má tělesná vada. Pramení z toho, že začínám schody vycházet pravou nohou. Na 1 speciálně vysoký schod mi vychází právě ta levá. Na ní musím vytáhnout celou svou váhu a někdy i nějaké břemeno.

Pokud si všimnete pravého ukazováčku nepřírozeně zvednutého nad ostatní prsty, není to pozůstatek práce kladivem (kupodivu). Nýbrž po skoro prokousnutí od naší Nelly. Okolnosti si nechám do kapitoly budování.

Původního majitele by asi kleplo, kdyby to naše řádění viděl. I když ono by asi dřív kleplo někoho jiného, až by mu na hlavu spadl přístřešek nebo šopa. Jelikož se v těchto přilepených kouscích tak akorát drželi pavouci, jiný tvorečci, prach a bordel, rozhodla se je mamka zbořit.

Filosofie akce: Kluky si necháme na odbornější zákroky, tohle zvládneme samy. Postupně se rozebrala plechová střecha přístřešku nad schody. Spadla shnilá jablíčka, mech, klacíky a kdejaký bordýlek. Dostala jsem za úkol vynosit věci ze šopy. Zmohla jsem se akorát na naházení do pytlů, čímž jsem rozvířila pavouky. Vynesení počká, až původní obyvatelé utečou. Holky se mezitím vrátily ze sběrného dvora. Nejvíce jsem se ale těšila na vymlácení desek a zboření sloupků. Desky šly jedna po druhý, lehko se vyvrátily i dveře, které sloužily jako stěna. Pak zase desky. Při každém bouchnutí se vyřítíl oblak prachu, ale všechny hřebíky postupně povolily. Párkrát jsme zakvedlaly sloupky a ony se totálně vyvrátily, protože byly totálně ztrouchnivělé. Takhle postupně jsme vymlátily a zbořily všechny slátané zdi. Největší zážitek stejně bylo bourání zdi. Omlátit omítku, cihlu po cihle jemně odstranit, aby nespadla na novou střechu. Rozebrat zeď kolem okna. Nic těžkého. Hádejte, co bylo kolem okna. Pytlíky od mléka. Stejně jako kolem každého sloupku, no parádní izolace. Prach létal všude, nejraději za tričko a za brýle. Celý svět byl celý takový v oparu a všechno mě kousalo. K tomu mokrá záda od deště. Ale práce šlechtí a svaly se samy neudělají.

Po masakru zůstala jen „pec“, alias krytí vnitřních schodů. Hojně nám také sloužila plastová skládací židle. Jen byla dost nízká. Nebo naše nohy byly krátké? Ať tak či tak, dílo bylo hotovo. Mamka právě vytvořenou zídku ozdobila truhlíky a kochaly jsme se parádním výhledem na okolí. Vlevo truhlíky, zarostlá zahrada trávou vysokou jak já a kopřivami. V pozadí sousedův domek s přilepenou kůčou, naštěstí normální zdivo, snad ho omítnou a bude to lepší. Vpravo víska s kostelíkem, pole, vinohrad, louky, duny, prostě parádní panoramata.

Viola Jónová

Otův koutek

Recenze

Kozoroh 1/ Capricorn One, USA, 1978, režie Peter Hyams/

Kosmická loď Kozoroh 1 je připravena k letu na Mars. Pět minut před startem jsou kosmonauté Willis, Walker a velitel Brubaker nenápadně vyvedeni z modulu a letecky dopraveni na bývalou vojenskou základnu kdesi v poušti. Velitel projektu James Galloway jim sdělí, že kvůli šetření nefunguje v lodi záchranný systém a do tří týdnů by kosmonauté byli mrtví.

Amerika 70. let ale potřebuje úspěch a tak jim Galloway představí neuvěřitelný plán. Vše bude natočeno ve studiu a na závěrečnou cestu je s modulem zavezou na moře, kde je vyzvedne záchranná loď. Kosmonauté to samozřejmě odmítnou, ale jsou donuceni na plán přistoupit, když je jim vyhrožováno, že spadne letadlo s jejich rodinami na palubě.

Let probíhá zdánlivě úspěšně, ve skutečném letovém středisku NASA o tom nikdo neví. Jen technik Elliot Witter má pocit, že signály nejdou z vesmíru, ale někde ze Země. Svěří se se svým podezřením vedoucímu Gallowayovi a novináři Coulfieldovi a potom beze stopy zmizí, jako kdyby nikdy neexistoval. Coulfielda, který se vydal po stopě, se několikrát pokouší někdo zabít!

Strašlivá fraška pokračuje. Kosmonauté „přistanou“ na Marsu, vztyčí zde americkou vlajku a pronesou projevy... Po osmi měsících se Kozoroh 1 vrací na Zemi. Vše se zdá zcela v pořádku. A potom... v atmosféře shoří tepelný štít a modul je zničen... Kosmonauté vědí, že jim jde o život. Utečou ze základny, rozdělí se a snaží se dostat do civilizace. Galloway na ně vyhlásí hon. Willis a Walker jsou dopadeni, velitel Brubaker se dostane až ke staré benzínce, ze které se dokonce dovolá až domů. Manželka s dětmi ale před chvílí odjela na pohřeb.

Novinář Coulfield objeví starou základnu a tuší, co se asi stalo. Najme si práškovací letadlo a pokouší se Brubakera najít. Podaří se mu ho najít ve chvíli, kdy na něj vojáci střílejí. Po leteckém souboji ho odváží do bezpečí...

Na hřbitově se odehrává tryzna za mrtvé kosmonauty. Projev má sám prezident. A potom přijíždí malé auto a z něj vystoupí Coulfield a plukovník Brubaker....

Po odvysílání filmu se vynořily konspirační teorie o tom, zda Američané vůbec přistáli na Měsíci a zda to celé nebylo natočeno jen ve studiu! Tehdejšího kongresmana Edvina Aldrina žádal nějaký takový fanatik, aby mu Aldrin přísahal na Bibli, že chodil po Měsíci. Aldrin mu

odpověděl sympaticky – ranou pěstí ☺! Dotyčný Aldrina zažaloval, ale inteligentní soudce to smetl ze stolu...

Otakar Altman

Výročí

22. listopadu 1963 byl zastřelen prezident Kennedy

John Fitzgerald Kennedy se narodil v roce 1917. Jako voják se za druhé světové války zúčastnil bojů v Pacifiku. Po válce se dal na politiku a opakovaně byl zvolen senátorem za stát Massachusetts. V roce 1960 byl zvolen prezidentem USA. Mladý charismatický prezident s krásnou manželkou Jacquelinou uchvátili celou Ameriku. Kennedy ve své funkci zvládl i karibskou krizi v říjnu 1962,

která hrozila přerůst v atomovou válku.

22. listopadu 1963 přiletěl prezident Kennedy s manželkou do texaského Dallasu, kde se měl mimo jiné zúčastnit konference s místními průmyslníky a podnikateli. Prezident jel v otevřeném autě, nadšeně vítán obyvateli města. Ve 12:29 zabočila kolona na Elm Street. Ve 12:30 třesly výstřely. Prezident Kennedy byl zasažen do krku a do hlavy. Krátce po příjezdu do Parklandské nemocnice byl prohlášen za mrtvého.

Jako jeho vrah byl označen nevyrovnaný 24-letý mladík Lee Harvey Oswald. Ten se k vraždě nikdy nepřiznal a o dva dny později, 24. listopadu 1963 ho zastřelil majitel dallaských barů Jack Ruby.

Vyšetřováním vraždy prezidenta Kennedyho byl pověřen předseda Nejvyššího soudu Earl Warren. Jeho komise vyslechla stovky svědků a její závěr zněl, že se nejednalo o žádné spiknutí, ale že jediným vrahem byl Lee Harvey Oswald.

Komise ale nevyslechla nebo bagatelizovala stovky dalších svědectví, která ukazovala na to, že střílel někdo jiný a z jiného místa. Tito svědkové byli zastrašováni dallaskou policií a FBI, mnozí poté umírali při podivných autonehodách nebo údajných sebevraždách. Sám Jack Ruby prosil Warrena, aby ho odvezl z Dallasu, že potom bude vypovídat. Warren to odmítl.

Ruby byl odsouzen k trestu smrti, kterému nakonec unikl. Zemřel 4. ledna 1967 údajně na rakovinu... Skutečnou pravdu o smrti prezidenta Kennedyho se asi nikdy nedozvíme.

Otakar Altman

Fejeton

Tak jsem konečně zhlédl dokument režisérky Dymákové Šmejdi... To jsou ty prodejní akce, kde hlavně důchodci nakupují předražené nádobí, deky a podobné zbytečnosti.

Nečekáte ode mě, moji milí čtenáři, že zrovna já budu korektní a pokrytecký a budu tady kvílet: Ach ti chudáčci, ach ti nebožáčci.. Že ne?

Dokument je esencí neskutečné lidské hlouposti a omezenosti. Samozřejmě, že ti prodejci jsou šmejdi! Samozřejmě, že ano! A já bych je s chutí klidně řezal bičem! Ale když jsem poslouchal ty důchodce, nevěřil jsem vlastním uším. Jejich duševní výplody ve mně vyvolávaly výbuchy smíchu, provázené komentáři, které v našem Zpravodaji nelze zveřejnit. Ledaže byste ho v souladu se zákonem četli až po 22. hodině ☺.

Vůbec mi těch lidí není líto, zavinili si to sami. A chodí tam znovu, znovu a znovu... V jednom bulvárním deníku byl taky na první straně takový dědoušek jako z pohádky. Stál tam obklopený nádobím té firmy Beck a stěžoval si, jak ho ti šmejdi okradli o celoživotní úspory – 150 000 korun! No málem byste se nad ním rozplakali! Jenže, moji milí, ono to má háček! On tam chudák dědoušek nebyl jednou – on tam byl dvanáctkrát!! Takže mu to patří!

Tyhle orgie lidské hlouposti přišly po revoluci v roce 1989. Nejprve se vynořili skořápkáři. To byla tři víčka od čehokoliv a k tomu kulička třeba z papíru. Skořápkář víčka rychle míchal, Vy jste vsadili třeba 500 na víčko, kde podle Vás byla kulička. Párkrát Vás nechali vyhrát a pak Vás obrali, protože skořápkář šikovně schoval kuličku do dlaně a pod víčky nic nebylo.

Pak přišlo třeba protřepávání lahviček. Za 1500 korun jste koupil lahvičku, třikrát denně ji protřepal a za tři dny ji od Vás koupili zpět za 3000. Lidi pak nakupovali jak šílení, takže po třetím kole dotyční sbalili hromady peněz a zmizeli.

A co třeba kalifornské žížaly? Za 15 000 jste koupili bedýnku s žížalami a nějakým krmivem a za tři měsíce je od Vás měli vykoupit za 50 000. Co myslíte, milí čtenáři – vykoupil je někdo? No jistěže ne!!

Další byly jakési fondy. Vzpomínám si například na fond Futurum Aurum – Zlatá budoucnost. Někáký Rus Alim Karmov sliboval, že lidem zhodnotí peníze o 70%! Celkem okradl lidi o 170 miliónů korun! Kupodivu ho chytili a byl rok ve vazbě. Když ho propustili, svolal si ty lidi do nějakého sálu, kde kvílel, že je ruské zvíře, že jim samozřejmě nechtěl nic dát – ale!!! Když mu lidé přinesou akcie, že jim všechno vrátí!

Na druhý den se do sálu valily davy podle mě pološílených důchodců. Byla u toho i televize, takže interpretuju rozhovor tak, jak si ho pamatuju. Reportér ke dvěma důchodcům: O kolik jste přišli?

Důchodcovský pár: O třistapadesát tisíc. A tady mu neseme akcie za stopadesát tisíc.

Reportér: Ale on tady kvílel, že je ruské zvíře, okradl vás a nechtěl vám nic zaplatit!

Důchodci: To nevadí, my mu věříme.

Je potřeba něco dodávat? Patří jim to!

A co všechny takové ty telefonáty těm Auréliím, Josefínám a tak? Takové to: To jsi ty, Pepíčku? ...Jo, to jsem já, babi. Měl jsem havárku, potřebuju peníze, ale musím tady zůstat. Pošlu kamaráda – neboj, řekne ti heslo... A natvrdlá babka vysolí 50, 80 nebo 150 tisíc někomu, koho v životě neviděla.

Tak si říkám: Kdyby hloupost kvetla, nestačil bych se na ulici prodírat rozkvetlými lidmi...

Otakar Altman

Události v Trendu listopad - prosinec

Dramaterapie

Dramaterapie je disciplína, která zahrnuje terapeutické, pedagogické a umělecké prvky. Budeme pracovat v otevřené skupině, kde pomocí hry, dramatické scénky a prací s příběhy lze nahlédnout na sebe a na ostatní z trochu jiného úhlu než obvykle.

Akce je určena pro všechny uživatele sociálních služeb, členy a pracovníky Spolku Trend vozíčkářů.

21. 11. 2017 (úterý) od 14:00 do 15:30 v učebně Trendu vozíčkářů

Kontakt: Bc. Ivo Buček, Tel.: 731 144 670,
e-mail: bucek@trendvozickaru.cz

Kreativní dílna se studenty v rámci týdne dobrovolnictví

Zveme Vás na setkání se studenty CÍRKEVNÍHO GYMNÁZIA NĚMECKÉHO ŘÁDU v rámci dnů dobrovolnictví.

Setkání se uskuteční 23.11.2017 od 9 do 13h
v prostorách Trendu vozíčkářů.

Se studenty se můžete účastnit rukodělné techniky – podzimní dekorace a dalších aktivit z jejich nabídky.

Těšíme se na vás. Prosím o nahlášení Vaší účasti.

Akce je určena pro uživatele sociálních služeb a členy Spolku Trend vozíčkářů.

Kontaktní osoba:

Mgr. Jana Měrková
merkova@trendvozickaru.cz
mobil: 734 643 745

Varhany v katedrále svatého Václava

Pondělí 27. 11. 2017.

Sraz v 13:30 na náměstí Republiky, případně 13:45 před katedrálou.

Vstupné na osobu **60 Kč.**

Součástí prohlídky je výklad o historii katedrály, osobnostech, principy fungování varhan, koncert 4-5 skladeb. Ten, kdo nemůže vyjít schody k varhanám dostane k nahlédnutí fotografie.

Zájemci hlase se do 23. 11.

na e-mai bucek@trendvozickaru.cz

Sportovní aktivity v Trendu

V úterý 28.11. v čase od 14:00 do 15.30h nám naše milá dobrovolnice Anička Vangelová, která je současně studentkou na FTK UP Olomouc, představí tentokrát konkrétní sportovní aktivitu dle vašeho výběru z minulého setkání – ORIENTAČNÍ BĚH. Společně si zkusíme prostudovat mapy, naučíme se v nich orientovat a povíme si, co je potřeba, abychom zvládli závody v orientačním běhu.

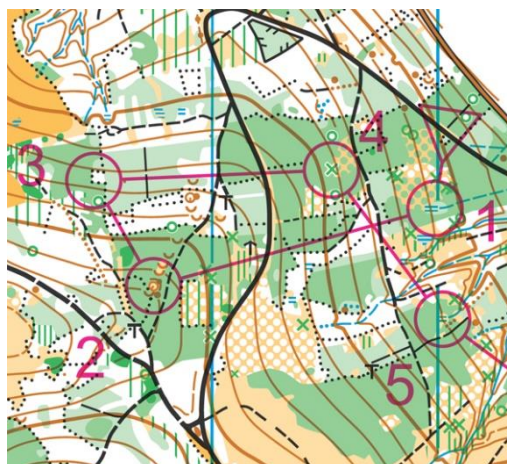
Akce je určena pro uživatele služeb, členy Trendu a další zájemce o tuto oblast. Prosím o nahlášení Vaší účasti.

Těšíme se na vás. Jana Měrková a Anna Vangelová – dobrovolnice

Kontaktní osoba:

Mgr. Jana Měrková, merkova@trendvozickaru.cz,

mobil: 734 643 745

Vaření – podzimní polévky

Zveme Vás na SEDMÉ setkání u vaření, tentokrát zkusíme VYDATNÉ PODZIMNÍ POLÉVKY.

Sejdeme se 29.11.2017 od 14 do 17 hodin.

Nachystáme si pro vás několik zajímavých receptů, které si společně vyzkoušíme a ochutnáme.

Akce je určena pro uživatele sociálních služeb a členy Spolku Trend vozíčkářů.

Prosím o nahlášení Vaší účasti.

Kontaktní osoba:

Mgr. Jana Měrková

merkova@trendvozickaru.cz

mobil:734 643 745

<http://fresh.iprima.cz/12x-huste-zimni-polevky-k-veceri>

Mezinárodní výstava koček

Dobrá zpráva pro všechny milovníky koček – Olomouc bude hostit mezinárodní výstavu koček.

K vidění budou kočky perské, ruské, bengálské, bezstrsté a další. Akce je určena pro všechny uživatele sociálních služeb, zaměstnance, příznivce a přátele Spolku Trend vozíčkářů.

Prosím zájemce, aby se přihlásili do **1. 12. 2017**.

Kdy: 2. 12. 2017 od 14

Sraz: výstaviště Flora, pavilon A

Cena: 60,- Kč

Bližší informace: Dana Václavková – soc. pracovnice půjčovny kompenzačních pomůcek a volnočasových aktivit

volnocasovky@trendvozickaru.cz, pujcovna@trendvozickaru.cz mobil: 734 442 040

Šachový turnaj

Kdy: 5. 12. 2017 od 14:00 do 17:00

Kde: počítačová učebna Trendu vozíčkářů, Lužická 7 Olomouc

Registrace zájemců do 1. 12. 2017 Ivu Bučkovi
Herní systém bude vytvořen na základě počtu účastníků.

Kontaktní osoba: Ivo Buček 731 144 670,
bucek@trendvozickaru.cz

Punčování

Srdečně zvou všechny uživatele sociálních služeb, zaměstnance, příznivce a přátele Spolku Trend vozíčkářů na setkání u punče. Vydáme se spolu na procházku předvánoční Olomoucí spojenou s ochutnávkou letošní nabídky punčů v centru města. Prosím zájemce, aby se přihlásili do 5. 12. 2017.

Kdy: 6. 12. 2017 od 14h

Sraz: zastávka autobusu nám. Národních hrdinů (linka č. 16, u Č. spořitelny)

Bližší informace: Dana Václavková
volnocasovky@trendvozickaru.cz,

pujcovna@trendvozickaru.cz

mobil: 734 442 040

Mikulášská, aneb předvánoční posezení

Akce proběhne na kraji Olomouce v jídelně domu s pečovatelskou službou na ulici Peškova 1 nedaleko zastávek Slavonínská, Jižní a U kapličky (linka 16/17) a bude se konat **8. 12. od 15:00 do 19:00.**

Můžete si vyrobit vánočně laděný dárek pro své blízké v dílničkách a užít si klid a pohodu v přátelském prostředí, dát si nějaké občerstvení a případně si zazpívat nebo i zatančit. K poslechu nám bude hrát Všemi oblíbený Libor Geier.

Nezapomeňte si vzít dobrou náladu, nebo si ji přijďte vytvořit.

Odpoledne s hlavolamy

Přijďte vyzkoušet, jak máte chytrý mozek a šikovné ruce a zjistit, kolik z našich hlavolamů dokážete rozložit a zase složit. Máme železné a dřevěné, jednoduché i složitější. Těšíme se na Vás.

Kdy: 11. 12. ve 14:00

Kde: PC učebna Trendu vozíčkářů

Svoji účast prosím nahlaste do 8. 12. Ivu Bučkovi

bucek@trendvozickaru.cz, 731 144 670

Dramaterapie

Dramaterapie je disciplína, která zahrnuje terapeutické, pedagogické a umělecké prvky. Budeme pracovat v otevřené skupině, kde pomocí hry, dramatické scény a prací s příběhy lze nahlédnout na sebe a na ostatní z trochu jiného úhlu než obvykle.

Akce je určena pro všechny uživatele sociálních služeb, členy a pracovníky Spolku Trend vozíčkářů.

12. 12. 2017 (úterý) od 14:00 do 15:30 v učebně Trendu vozíčkářů

Kontakt: Bc. Ivo Buček, Tel.: 731 144 670,

e-mail: bucek@trendvozickaru.cz

Výroba svíček

Zveme Vás na předvánoční výrobu svíček z různých druhů vosku. Akce se uskuteční v **pondělí 18. 12. od 14 hodin** v učebně Trendu vozíčkářů na Lužické 7. Kontakt: Dana Václavková, vaclavkova@trendvozickaru.cz, 734 442 040

Miroslava Šaldová, saldova@trendvozickaru.cz,
731 144 670

Nabídka inzerce

Pokud chcete mít uveřejněnu reklamu na svůj výrobek v Trendy zpravodaji, která vychází v tištěné podobě v nákladu osmdesáti výtisků a spousta dalších lidí ho čte v elektronické podobě, tak nás kontaktujte! Cena inzerce uveřejnění se odvíjí poměrně od velikosti inzerátu, přičemž v ceníku je uvedena cena za maximální velikost A4 přes celou stranu. Záleží také na poměru textu a fotek (v ceníku černobílý tisk a černobílé foto). Neváhejte se obrátit se svým inzerátem na e-mail bucek@trendvozickaru.cz a zjistěte, kolik bude jeho uveřejnění ve zpravodaji Trendy stát.

TISK A4, náklad 80 kusů

	cena pro zaměstnance, klienty, členy:	cena pro veřejnost:
černobílý tisk	160	460
černobílé foto	720	1020

Zdroj: <https://kreslenyvtip.cz/martyho-frky>

Vydává: Spolek Trend vozíčkářů Olomouc, Lužická 7, 779 00 Olomouc

Napsali pro vás: Ivo Buček, Viola Jónová, Ota Altman, Martina Brožová

Distribuce a info s úsměvem: Milena Březinová, Alena Třešková a Anna Koziolová.

Datum vydání: 15. 11. 2017 - Počet výtisků: 80

Adresa redakce: Spolek Trend vozíčkářů, Lužická 7, 779 00 Olomouc,

tel: 731 144 670;

email: bucek@trendvozickaru.cz

Uzávěrka příštího čísla je 5. prosince 2017